

Panor. super Prima Secundi Decr.

ditioni ordinariæ videtur est restringenda, vt in præalleg. clemen. fina. de offic. ordina. in glo. penul. vt supra dixi. Qui autem dicantur pares curiæ, dic. q. vassalli eiusdem domini, vt in præalleg. §. præterea. dicuntur pares secundum Innocen. quia debent habere consimilia feuda, vt si est causa comitum, tunc comites vassalli erunt iudices: si inter inferiores, & tunc inferiores habentes consimilia feuda, & sic de similibus. Dicuntur ergo pares a paritate feudorum; vel secundum Hostien. dicuntur pares, quia sunt a partibus pariter eligendi. Primum dictum videtur verius, quia ius istos deputat, & non partium electio, nisi secundum quod infra dicam, secundum vnam op. Ad idem quæro, nunquid omnes pares erunt iudices, si sunt plurimi? In hoc Innocen. & alii ponunt diuersas opinio. Nam quidam dicunt, q. non; sed solum ex pluribus dominus eligat vnum, & vassallus eligat alium, arg. i. r. q. i. cap. si clericus. & videtur ista placere Innocen. Alii dicunt, vt ipse refert, q. isti pares eligunt tantum ex se duos, vel quot voluerint, quia ipsorum est iurisdictio. Cum enim eis a lege data est hæc iurisdictio, possunt cui volunt eam demandare, argumen. 64. distinctio. capitu. r. 2. & 3. & melius, ff. de iurisdictioe omnium iudicum. l. & quia. supra de rescriptis.

15 capitu. pastoralis. r. respon. † Et no. duo ex hoc dicto. Primo, q. vbi lex dat iurisditionem, etiam pluribus expressis nominibus appellatiuis, non videtur eam deferre in solidum, sed omnibus simul. Item q. possunt omnes alicui causam delegare, licet sint deputati in certis casibus tantum, ex quo infero, q. Doctor. collegii huius ciuitatis deputati per Concilium generale in causa appellationis, poterunt vnam causam seu plures committere aliquibus ex eis; cum habeant hanc iurisditionem ex statuto populi; & sic a lege, iuxta nota. in simili per Bart. in l. fina. de poen. & l. 5. ff. de verborum obligationibus. Immo, etiam si essent delegati a Principe, hoc possent, vt in capitu. super quæstionum, §. si vero, de offic. delega. quamquam sit causa appellationis, vt ibidem leg. & nota. & hoc indubitatum de iur. canon. Quid autem de iure ciuili, nunquid causa appellationis possit committi? gl. in præalleg. capitu. super quæstionum. tenet q. non; per authen. ad hæc. C. de iudic. Sed tu dic melius, vt no. per Cyn. in præalleg. authen. & qui Doct. in præalleg. capitu. super quæstionum. Et ista opin. mihi multum placet, argumen. opt. in præalleg. cap. pastoralis. In hoc tamen seruetur consuetudo, quæ est optima legum interpret. de consuetud. capitu. cum dilectus, & sic potest intelligi glo. in præalleg. §. præterea. In multis tamen locis secundum Hostien. de consuetudine, solus dominus pares eligat, & ipsos constituit. Primum tamen magis congruit iuri & aequitati, secundum Hostien. sed mihi, cessante consuetudine, plus placet precedens dictum. Sed circa prædicta quæro, quid si quæstio inter vassallos, vel inter dominum & vassallum est possessoria, vt quia agitur interdicto. [Vnde vi.] nunquid habeant locum supradicta? Innocen. ponit hic tres opiniones. Prima est, vt agatur semper coram ordinario loci, b quia non potest dici ista quæstio feudalis, qd hoc, capitu. ex parte. infra titulo proximo. Secunda opin. est, vt agatur inter laicum spoliatum & clericum coram domino feudi, ex quo agitur ad restitutionem feudi. Tertia opin. est, vt distinguamus inter laicum spoliatum & clericum, vt primo casu agatur coram domino feudi. Secundo casu, vt possit clericus vassallus spoliatus coram iudice ecclesiastico conuenire suum spoliatorē dominum, siue vassallum; quia sacrilegium est, quod est crimen ecclesiasticum. r. 6. q. i. cap. in canonibus. Quod procedit secundum eum, etiam si dubium sit de spoliatione, argumen. 24. q. 3. capitu. si quis de potentibus. Et idem ibi videtur tenere Archidiaconus. Hic vero Innocen. videtur tenere primam opin. vt agatur coram ordinario loci; sed in capitu. ex parte B. præalleg. præcisè tenet causam tractandam coram domino feudi duntaxat. Dicit tamen hic moderando hoc dictum, q. si agatur de spoliatione facta per dominum, tunc non debet agi interdicto, [Vnde vi.] sed actione in factum, & hoc propter domini reuerentiam. Nam interdictum infamat. Secus si dominus agat spoliatione facta a vassallo, quia tunc poterit agere interdicto, [Vnde vi.] coram paribus curiæ, argumen. in simili, in l. r. §. interdictum, ff. de vi & vi arma. vbi Libertus non agit super spoliatione interdicto, [Vnde vi.] contra dominum, sed contra sic. Et hæc vlt. opin. videtur verior de

iure, quamquam enim interdicta sint personalia, tamen sunt scripta in rem, vt l. i. ff. de interdi. & no. in præalleg. cap. ex parte B. Ex quo ergo agitur de feudo, licet possessio, debet tamē agi coram domino, si quæstio est inter vassallos, vel coram paribus, si quæstio est inter dominum & vassallum, maxime, cum possit excipi contra agētem respectu proprietatis feudi, argumen. eorum quæ no. in c. si constitit, de accusa. & in c. ad decimas, de restitutione spoliatorum. lib. 6. in cap. constitutus, de fil. presbyt. & in cap. literis, de restitutione spoliati. Et hæc cognitio tantum spectat ad dominum feudi, sicut in simili dicam, si agitur possessorio de re spirituali, vt agatur coram iudice ecclesiastico, vt no. in cap. fina. infra eod. & in cap. literas, de iuramentum. calum. Facit c. causam, de præscrip. vbi patet, q. eiusdem naturæ est possessio, cuius est proprietatis. & quia præalleg. §. præterea, dicit indistincte, quæstionem de feudo agendam coram domino, vel paribus, secundum distinctionem prædictam. Non ob. prædictum capitulū ex parte B. vbi fuit actum coram ordinario, quia vt dicit hic Innocen. ibi spoliatio fuit facta tertio, vel agebatur ibi de iure dotalitii, & sic non erat quæstio feudalis. † Vel melius, vt no. in præalleg. capitu. ex parte B. ibi agebatur per viam spoliatam, & sic per miserabilem personam oppressam: quo casu quia miserrabile personæ oppressæ sunt sub protectione ecclesiæ, possunt suos spoliatores conuenire coram iudice ecclesiastico, vt clarè colligitur ex isto tex. & idem in ecclesia spoliata. † No. ergo ex omnibus prædictis, primo, q. sacrilegium nedom committitur quando inuaduntur res ecclesiasticæ, sed etiam quando inuaduntur res & bona patrimonialia clericorum. d Quod indistincte dico procedere, quando agitur interdicto, [Vnde ui.] cum illud sit personale, & agitur de violentia illata personæ, vt l. i. ff. de interdictis, & sic læditur ipsa persona, quæ est sacra & spiritualis, argumen. de sentent. excommunicata. capitu. nuper. Secundo ex hoc dicto Innocen. no. q. vbi debet agitari causa proprietatis, ibi est agitata causa possessionis. Tertiò not. quòd crimen sacrilegii spectat ad iudicem ecclesiasticum, etiam respectu laicorum quantumcunque de delicto dubitetur. Ex meritis ergo causæ, hoc deprehendetur, an sit reus condemnandus, vel absolvendus, vt not. Innocen. in capitu. conquestus, infra titulo proximo. & latius attingam hanc materiam in capitu. si clericus de foro competentis. Sed quæro, quid si dominus vel vassallus conuentus coram ordinario, excipit, quòd causa est feudalis, & vassallus conuentus coram domino, dicit causam non esse feudalem? dicit hic Innocen. si excipitur coram ordinario, ipse primò cognoscit de hac quæstione præiudiciali, argumen. l. si quis ex alien. ff. de iudic. Et in hoc dicit verum, quando agit ita generaliter, vt vtrique causa possit includi; vt quia agit rei vindicatione, nulla expressa causa, & sic tam dominium vtile quam directum potest includi, argumen. ff. de exceptio. rei iudic. l. si mater. §. & an eandem. Secus si tale quid expressit, ex quo clarè pateat quæstionem non esse feudalem, quia tunc non admittitur exceptio. Exemplum secundum eum, si in libello dixit, vendico talem rem, quia quæsiui dominium per præscriptionem vtile, vel directum, vel peremptionem a domino, vel aliquam aliam causam.

18 † No. primò ex hoc dicto Innocen. & tene menti, quòd in libello concepto super rei vindicatione, nò solum venit

ADDITIONES.

- a SEB. SAPIA. ¶ Committi. Nunquid causa appellationis de iure ciui. possit delegari, vide Paul. de Cast. in l. prima. C. de peda. iud. vbi attestatur communem opin. non esse habere, quòd possit delegari. Ex quo colligitur singularis cautela, ad faciendum quòd vna causa nunquam exeat de manibus vnius iudicis, quam colligit Barthol. Veronen. caut. 26. incipien. cautela, quòd causa vide per eum.
- b ¶ Ordinatio loci. Vide Bal. in dict. §. præterea, & in capitu. r. §. i. de lege. Contra. And. Barba.
- c ¶ Domini reuerentiam. Vide glo. in l. prima. §. potuisse. ff. ad Sylleianum. quæ æquiparat vassallum seruo. Sed pondera, quia immo non debet ad impari iudicari vassallus & dominus. Vnde si dominus potest agere interdicto, vnde vi, contra vassallum, quare non etiam contra, per tex. in capitu. r. de no. for. fid. vbi si dominus non est fidelis vassallo, nec vassallus debet esse fidelis domino. & etiam pondera, quia non est bona æquiparatio liberti ad vassallum, quia dominus fecit libertum de nihilo, non sic est de vassallo. And. Barba.
- d SEB. SAPIA. ¶ Clericorum. Vide Fel. & alios in c. cum sit generale, de foro competent. & nunquid bona patrimonialia clerici gaudeant ipsius privilegio, ponit Fel. in c. ecclesia Sanctæ Mariæ, col. 4. de constit.